

Białskopodlaski Sejmik Samorządowy

21 - 500 Biata Podlaska ul. Brzeska 41
tel/fax 43 53 44 telex 69 34 50

**BIULETYN
SAMORZĄDOWY
3/95**

Biata Podlaska

styczeń / luty 1995

SZANOWNI PAŃSTWO

TRAFIA DO WASZYCH RĄK TRZECIE WYDANIE
NASZEGO BIULETYNU SAMORZĄDOWEGO. MAM NADZIEJĘ,
ŻE SPEŁNIA ON PAŃSTWA OCZEKIWANIA I JEST POCOCNY
W TRUDNYM SAMORZĄDOWYM ŻYCIU.

SERDECZNIE ZAPRASZAM DO WSPÓŁPRACY PRZY
REDAGOWANIU BIULETYNU. PAŃSTWA SPOSTRZEŻENIA
I UWAGI PRZYCZYNIĄ SIĘ DO LEPSZEJ PRACY NAD
KOLEJNYMI WYDANIAMI TEGO PISMA.

-Leonida Tedeury

13 lutego 1995r - odbyła się IV sesja Białkopodlaskiego Sejmiku Samorządowego.

Obradom w których uczestniczyło 38 delegatów, przewodniczył p. Tadeusz Łazowski.

Złożone interpelacje dotyczyły: trudności związanych ze sprzedażą żywca, konserwacji rzeki Romanówka, budowy drogi Woźniki - Dziecioty oraz pobierania przez biura geodezji opłat za udzielanie informacji na temat wielkości działki.

Pierwszym merytorycznym punktem porządku było podjęcie uchwały w sprawie zmian w regulaminie Sejmiku. Zmiany w regulaminie Sejmiku dotyczą zaisniałej sytuacji związanej z oddzieleniem się Kolegium Odwoławczego od Sejmiku i powstaniem samodzielnej jednostki pod nazwą Samorządowe Kolegium Odwoławcze.

Uchwała została przyjęta jednogłośnie.

Następnie delegatom został przedstawiony projekt uchwały w sprawie konstytucyjnego zagwarantowania roli samorządów.

Delegaci negatywnie ustosunkowali się do przedłożonego projektu. Zaproponowano aby projekt uchwały raz jeszcze wrócił na Komisję Współpracy Gmin z Administracją Rządową i po wniesionych poprawkach przez Komisję powrócił pod obrady marcowe.

Kolejnym porządkiem obrad był wybór przewodniczącego samorządowego kolegium odwoławczego oraz podjęcie uchwały w tej sprawie.

Za wyborem p. Zbigniewa Jastrzębia na stanowisko Przewodniczącego Samorządowego Kolegium Odwoławczego głosowało 31 osób, przeciwnych było 5 osób.

Jednym z punktów obrad była informacja o stanie bezpieczeństwa publicznego w województwie.

Z w/w informacją delegatów zapoznał p. Piotr Nowak - Komendant Wojewódzkiej Policji w Białej Podlaskiej.

W ostatnim merytorycznym punkcie porządku obrad głos zabrał p. Zdzisław Ruciński - Komendant Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej przedstawiając informacje o problemach zagrożenia pożarowego w województwie

Uchwała Nr IV/18/95
Białskopodlaskiego Sejmiku Samorządowego
w Białej Podlaskiej
z dnia 13 lutego 1995 r.

w sprawie zmiany Regulaminu Białskopodlaskiego Sejmiku Samorządowego.

Na podstawie art.76 ust.2 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie terytorialnym /Dz.U.Nr 16, poz.95, Nr 32, poz.191, Nr 34, poz.199, Nr 43, poz.253, Nr 89, poz.518, z 1991r. Nr 4, poz.18, Nr 110, poz.473, z 1992r. Nr 85, poz.428, Nr 100, poz.499, z 1993r. Nr 17, poz.78, z 1994 r. Nr 122, poz.593/ Białskopodlaski Sejmik Samorządowy uchwała, co następuje:

§ 1

W związku z wejściem w życie ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych /Dz.U. Nr 122 z 1994r.,poz.593/ w Regulaminie Białskopodlaskiego Sejmiku Samorządowego stanowiącym załącznik do uchwały Nr II/6/90 z dnia 27 sierpnia 1990r. /zmiany: uchwała Nr V/3/91 z dnia 5 marca 1991r., uchwała Nr II/5/94 z 12 września 1994r./ wprowadza się następujące zmiany:

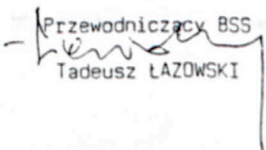
1. § 17 ust.2 pkt 15 otrzymuje brzmienie: "§ 17 ust.2 pkt 15/ wybór i odwołanie przewodniczącego, powołanie i odwołanie zastępcy przewodniczącego oraz pozostałych członków samorządowego kolegium odwoławczego"
2. W § 3, § 39 i § 43 - wykreśla się słowa "i Kolegium Odwoławczego".
3. Wykreśla się rozdział VII Kolegium Odwoławcze przy Sejmiku.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydium Białskopodlaskiego Sejmiku Samorządowego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący BSS

Tadeusz ŁAZOWSKI

Uchwała Nr IV/19/95
Białskopodlaskiego Sejmiku Samorządowego
w Białej Podlaskiej
z dnia 13 lutego 1995 r.

w sprawie wyboru przewodniczącego Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Białej Podlaskiej.

Na podstawie art.77 ust.1 pkt 11 ustawy z dnia 8 marca 1990r.
o samorządzie terytorialnym /Dz.U. Nr 16, poz.95, Nr 32, poz.191, Nr 34,
poz.199, Nr 43, poz.253, Nr 89, poz.518, z 1991r Nr 4, poz.18, Nr 110,
poz.473, z 1992r. Nr 85, poz.428, Nr 100, poz.499, z 1993 r. Nr 17,
poz.78 z 1994r Nr 122, poz.593/ w związku z art.5 ust.2 ustawy z dnia
12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych
/Dz.U.Nr 122, poz.593/ Białskopodlaski Sejmik Samorządowy postanawia,
co następuje:

§ 1

Po przeprowadzeniu tajnego głosowania Białskopodlaski Sejmik Samorządowy
wybiera Pana Zbigniewa Jastrzębia na przewodniczącego Samorządowego
Kolegium Odwoławczego w Białej Podlaskiej.

§ 2

Niniejsza uchwała stanowi podstawę do nawiązania stosunku pracy.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Białskopodlaskiego
Sejmiku Samorządowego.

§ 4

Uchwałę otrzymują:

1. P.Zbigniew Jastrzęb
2. Prezes Rady Ministrów
3. Wojewoda Białskopodlaski

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

*45-
1995*

Przewodniczący BSS
Tadeusz ŁAZOWSKI
Tadeusz ŁAZOWSKI

17 stycznia br. pod przewodnictwem Tadeusza Łazowskiego odbyło się 8 posiedzenie Prezydium Białkopodlaskiego Sejmiku Samorządowego, w którym uczestniczyli : Wicewojewoda Białkopodlaski - Jerzy Zalewski, Komendant Wojewódzkiej Policji - Piotr Nowak oraz Komendant Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej - Zdzisław Ruciński.

Tematem posiedzenia było zapoznanie :

- ze stanem bezpieczeństwa publicznego w województwie
- oraz głównymi problemami zagrożenia pożarowego w województwie.

Dokonując oceny stanu bezpieczeństwa publicznego - Komendant podkreślił, iż w minionym roku nastąpił wzrost przypadków czynów przestępczych. Wzrost zagrożenia odnotowano w kategoriach przestępczości jak:

- zabójstwa,
- kradzież rozbójnicza, rozbój i wymuszenie rozbójnicze,
- bójka lub pobicie,
- kradzież z włamaniem,
- kradzież mienia.

Wskazano, że jednym z negatywnych czynników powodujących wzrost przestępczości w województwie jest jego położenie w strefie przygranicznej.

Niepokojącym zjawiskiem, na które zwrócili uwagę podczas dyskusji członkowie Prezydium jest obniżenie się wieku nieletnich wchodzących w konflikt z prawem oraz popełnianie przestępstw przez obywateli innych państw, szczególnie z WNP.

Zwrócono także uwagę na stan etatowy policjantów, który jest znacznie niższy od potrzeb wynikających z zagrożeń przestępczością na terenie województwa.

Na temat zagrożenia pożarowego mówił Komendant Straży Pożarnej. Do najczęstszych przyczyn powstawania pożarów zaliczono nieostrożność osób dorosłych i nieletnich w 430 przypadkach i podpalenia w 148. Najwięcej zdarzeń - 46 % odnotowano w rejonie działań jednostek w Białej Podlaskiej, 16 % w Parczewie, 14 % w Radzynie Podlaskim, 12 % w Międzyrzecu i Łosicach.

Mimo, że na przestrzeni ostatnich lat zanotowano tendencję wzrostową

- to zagrożenie na terenie województwa należy uznać za średnie.

O skuteczności działania jednostek straży pożarnej decyduje wiele czynników. Do najważniejszych należy zaliczyć odpowiednie wyposażenie w sprzęt jednostki straży oraz wyszkolenie załóg.

Prezydium postanowiło, aby przedstawione przez komendantów informacje były przedmiotem obrad najbliższej sesji Sejmiku.

W kolejnym punkcie porządku posiedzenia Prezydium zapoznało się z trybem wyboru przewodniczącego Samorządowego Kolegium Odwoławczego.

W związku z wnioskami napływającymi z niektórych gmin województwa w sprawie trudności z regulacją umów pomiędzy gminami a S.A. "LUBZEL" dotyczących konserwacji i opłat za energię elektryczną - Prezydium BSS postanowiło bliżej zapoznać się z tą sprawą i 3 lutego br. poświęcono temu zagadnieniu kolejne posiedzenie.

W posiedzeniu uczestniczyli Wicewojewoda Białkopodlaski - Jerzy Zalewski członek zarządu S.A. "LUBZEL" - Tadeusz Wnuk, kierownicy Rejonu Energetycznego w Białej Podlaskiej i Radzyniu Podl. oraz wójtowie gmin : Biała Podl., Międzyrzec Podlaski, Sarnaki, Terespol.

Przewodniczący poinformował, że gminy w swoich pismach wskazują, iż

- " LUBZEL " jako monopolista w dostawie energii elektrycznej wymusza na gminach ponoszenie opłat za konserwację urządzeń oświetlenia ulicznego
- brak jest zasadności opłat za konserwację i energię elektryczną na drogach krajowych i wojewódzkich,
- koszty konserwacji urządzeń elektrycznych są zbyt duże.

Ustosunkowując się do wniosków i wypowiedzi członków Prezydium przedstawiciel "LUBZELU" poinformował, że w rozliczeniach za energię elektryczną zużywaną do oświetlenia ulic, placów, dróg i innych otwartych terenów publicznych, w cenie energii elektrycznej nie są ujęte koszty eksploatacji instalacji oświetleniowej tych obiektów (np. konserwacja, wymiana źródeł światła). Odbiorca ponosi opłaty związane z eksploatacją instalacji ustalone w odrębnej umowie zawieranej z dostawcą energii

elektrycznej lub innym wykonawcą.

W zawieranych umowach zakład zobowiązuje się wykonywać przeglądy techniczne urządzeń, aparatury pomiarowej i sterowniczej. Dokonuje oględzin tras linii napowietrznych i kablowych, przeglądy techniczne oprav i wręek latarni.

Kierownicy rejonów energetycznych są upoważnieni do stosowania 10% upustu skalkulowanej ceny za eksploatację urządzeń oświetlenia drogowego. Dopuszcza się również możliwość zawierania umów na konserwację urządzeń oświetlenia drogowego, w których należność za konserwację naliczana będzie proporcjonalnie do zużytej energii elektrycznej.

Kierownicy rejonów negocjują z poszczególnymi gminami koszt usługi.

Umowy są zawierane na zasadzie obustronnych uzgodnień.

Prezydium zaapelowało do przedstawicieli " LUBZELU " by rozważyli możliwość udzielania pomocy w zakresie konserwacji, wymiany lamp, itp. przynajmniej tym gminom, które należą do najbiedniejszych.

W sprawach bieżących Prezydium zapoznało się ze stanowiskami Komisji Współpracy Gmin z Administracją Rządową :

- w sprawie konstytucyjnego zagwarantowania roli samorządów.

Postanowiono stanowisko przekazać na najbliższą sesję Sejmiku.

- w sprawie " kategoryzacji gmin ".

Prezydium stanowiska nie poparło.

- w sprawie podziału administracyjnego kraju i zadań gmin.

Zobowiązano członka Prezydium Zygmunta Szabaciuka do udzielenia wyjaśnień na posiedzeniu Komisji w przedmiotowej sprawie.

Następnie Prezydium zapoznało się z wnioskami Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska w sprawie :

- wyrażenia o zmianie przepisu rozporządzenia o naliczaniu opłat i zwolnieniu zakładów produkujących pasze z podatku od nieruchomości.
- przekazania kompetencji wynikających z art. 58 ustawy o lasach Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych,
- przekazania na własność gminy należny Skarbowi Państwa udział we wspólnotach leśnych,

Prezydium zwróciło się do wiceprzewodniczącego Antoniego Witkowicza o ustosunkowanie się do przedstawionych wniosków i udzielenie Komisji stosownych wyjaśnień.

Prezydium na swym posiedzeniu podjęło uchwałę w sprawie przeliczenia budżetu Białkopodlaskiego Sejmiku Samorządowego na 1995 r. na nowe jednostki pieniężne.

13 lutego br., po obradach BSS, zebrało się Prezydium celem omówienia tematów i terminów najbliższych posiedzeń Prezydium i Sejmiku.

Komisja Edukacji, Zdrowia i Pomocy Społecznej

12 stycznia 1995r z udziałem 12 członków Komisji odbyło się posiedzenie którego przewodniczył Pyszard Turyk.

Posiedzenie Komisji odbyło się z udziałem Wójtów Gminy: Platerów i Piszczac oraz z udziałem Burmistrza Miasta i Gminy Parczew. Ponadto w posiedzeniu udział wzięli p.Henryk Konon - dyr.Woj.Szpitala Zespolonego, p.Jerzy Broszkiewicz - dyr.Specjalistycznego Zespołu "Internen" w Lunlinie, p.Tadeusz Łazowski - przewodniczący RSO oraz p.Felicjan Łazuka - wiceprzewodniczący RSO.

Rozważania Komisji dotyczyły przyznawania gminom subwencji oświatowych oraz sytuacji w służbie zdrowia i systemie ubezpieczeń społecznych.

Komisja wyraziła swój niepokój o sposobie naliczania subwencji gminom, szczególnie tym, które przejęły szkoły. Ponadto stwierdziła, że najpilniejszą potrzebą dla poprawy sytuacji ekonomicznej w szkolnictwie jest przeprowadzenie kategoryzacji gmin.

Dyskusja jaka miała miejsce przy omawianiu zagadnień reformy ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych w sposób wyraźny krytykowała obecny system ubezpieczeń społecznych.

Komisja stwierdziła, że w obecnym czasie brak jest jakiegokolwiek polityki zdrowotnej i tylko poprzez działania na dole, można zmusić rząd do podjęcia odpowiednich działań w tym kierunku.

W dalszej części posiedzenia Komisja zaobniżała plan pracy na I półrocze 1995r. Przyjęte zostały następujące problemy do rozpatrzenia:

- opieka społeczna na terenie województwa,
- rozwój kultury w województwie,
- analiza prowadzenia szkół i główne problemy z tego wynikające.

Komisja Współpracy Gminy z Administracją Rządową

19 stycznia 1995r pod przewodnictwem Romana Bąkowicza odbyło się posiedzenie Komisji. W posiedzeniu udział wzięło 5 delegatów. Ponadto uczestniczył p.Tadeusz Romanowicz - dyr.Wydziału Organizacyjnego UW oraz p.Barbara Siwek - pracownik Zespołu ds Spraw Samorządu Terytorialnego Urzędu Wojewódzkiego.

Głównym tematem posiedzenia było ustosunkowanie się Komisji w sprawie konstytucyjnego zagwarantowania roli samorządów. W czasie dyskusji zwrócono uwagę na problemy dotyczące:

- zdecydowane określenia miejsca samorządu w strukturze państwa,
- przełomu precyzującego wyraźnie zadania samorządów,
- zapisu gwarantującego jednostkom samorządu terytorialnego posiadanie własnych środków finansowych,
- kontroli finansów gmin przez Regionalne Izby Obrotunkowe,
- spraw wycofu organów gminnych,
- spraw związanych z uprawnieniami pracowników samorządowych i pracowników administracji rządowej.

Następnie Komisja zajęła stanowisko w sprawie konstytucyjnego zagwarantowania roli samorządów, które zostało skierowane na Prezydium BSS.

Ponadto Komisja wypowiedziała się w sprawie podziału administracyjnego i kategoryzacji gmin. Dyskutanci stwierdzili, że nakładane są coraz większe zadania na gminy ale bez zabezpieczenia środków finansowych. Najbardziej poszkodowane są gminy najbardziej ubogie. Doodki nie zostanie przeprowadzona kategoryzacja gmin, doodki gminy te będą dokładały do wszelkiego rodzaju działalności.

W sprawie przeprowadzenia kategoryzacji gmin - Komisja wypracowała stanowiska i skierowała do Prezydium BSS.

Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska

23 stycznia 1995r z udziałem 12 członków Komisji odbyło się posiedzenie któremu przewodniczył p.Eugeniusz Korulczyk.

Posiedzenie Komisji odbyło się z udziałem przedstawiciela Regionalnej Dyrekcji Lasów w Lublinie, dyrektora Przedsiębiorstwa "Bacutil", lekarza weterynarii, przedstawiciela Biura Doradztwa Rolniczego, dyrektora Wydziału Rolnictwa UW, dyrektora Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami oraz przedstawiciela Wydziału Ochrony Środowiska UW.

Przedmiotem rozważań Komisji było zagospodarowanie padliny w województwie, uporządkowanie wysypisk śmieci oraz zagospodarowanie lasów zdanych przez rolników za rentę.

Członkowie wyrazili swój nienokój z powodu spadku skupu padliny. Stwierdzili, że niewątpliwie woływ na taki stan rzeczy ma zaniechanie obowiązkowych ubezpieczeń. Komisja była zaniepokojona wyrzucaniem padłych zwierząt do lasów i po rowach, co zagraża rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych.

Dyskutanci na temat działalności zakładu utylizacyjnego zgodni byli co do tego, żeby te zakłady ze względu na swoją rolę traktowane były jako zakłady użyteczności publicznej i powinny być objęte ulgami podatko-

wymi lub powinny otrzymywać specjalne dotacje na rozwój.

Komisja uznała za konieczność uregulowania soraw gruntowych likwidowanych PGR-ów.

W czasie posiedzenia zostały zgłoszone wnioski, które zostały przekazane Prezydium RSS, a dotyczyły:

- zmiany przepisu rozporządzenia o naliczaniu opłat zakładom produkującym paszę,
- przekazania kompetencji wynikających z art.36 ustawy o Lasach Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych,
- możliwości przekazania na własność gminy należny Skarbowi Państwa udział we wspólnotach leśnych.

Komisja Edukacji, Zdrowia i Pomocy Społecznej

27 lutego br. odbyło się posiedzenie Zespołu Komisji na temat systemu ubezpieczeń zdrowotnych i całej reformy służby zdrowia.

Posiedzenie tego Zespołu odbyło się z udziałem p.Pawła Jakubka - Lekarza Wojewódzkiego w Sialej Podlaskiej, który przedstawił projekt reform ubezpieczenia zdrowotnego oraz sorawy związane z finansowaniem opieki zdrowotnej w Polsce.

Członkowie Zespołu postanowili wrócić do sprawy.

**INFORMACJA NA TEMAT NARAD I SZKOLEŃ ORGANIZOWANYCH Z UDZIAŁEM
PRZEDSTAWICIELI SAMORZĄDÓW, ADMINISTRACJI RZĄDOWEJ I INNYCH ORGANIZACJI.**

=====

W dniu 16 stycznia 1995 r. w Radzynie Podlaskim z inicjatywy Burmistrza Radzyna, Wójta Gminy Radzyń Podl. i Przewodniczącego Stowarzyszenia Wójtów, Burmistrzów i Prezydenta województwa białkopodlaskiego odbyło się spotkanie Pani dr. hab. Zyty Gilowskiej z przedstawicielami samorządów województwa. Tematem spotkania było : " Zagrożenie i perspektywy rozwoju samorządów terytorialnych w Polsce. "

W trakcie spotkania poruszono wiele ważnych tematów nurtujących samorządowców naszego województwa.

W dniu 18 stycznia 1995 r. podczas Zgromadzenia Lubelskiego Sejmiku Samorządowego odbyła się debata poświęcona reformie administracji publicznej w trakcie której głos zabrali Wojciech Jankowiak z URM, poseł Marian Starownik, poseł Krzysztof Janik, dr Zyta Gilowska, prof. Jan Szaraniański, prof. Piotr Borkowski, marszałek Senatu Adam Struzik. Podczas dyskusji ustalono potrzebę dalszych prac nad reformą administracji publicznej i podjęto stosowną uchwałę.

W dniu 23 lutego br. odbyło się posiedzenie zgromadzenia członków Stowarzyszenia Wójtów, Burmistrzów i Prezydenta Miasta Województwa Białkopodlaskiego, na którym przyjęto stanowiska :

- w sprawie organizacji systemu oświaty w Rzeczypospolitej Polskiej,
- w sprawie ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych
- w sprawie sytuacji samorządu terytorialnego w Polsce.

W dniu 27 lutego br. z inicjatywy Przewodniczącego BSS odbyło się spotkanie w sprawie powołania w województwie białkopodlaskim " Związku Gmin Nadbużańskich ".

Uczestniczący w spotkaniu wójtowie gmin pozytywnie ustosunkowali się do propozycji powołania Związku.

Po uzyskaniu opinii rad - temat powróci na spotkanie zaplanowane na третią dekadę marca.

Stanowisko

w sprawie sytuacji samorządu terytorialnego w Polsce.

Członkowie Stowarzyszenia Wójtów, Burmistrzów i Prezydenta Województwa Białkopodlaskiego stwierdzają co następuje:

- z niepokojem obserwujemy nasilający się proces odbierania autonomii w zadaniach uznanych w ustawowej ustawie o samorządzie terytorialnym jako zadania własne społeczności lokalnych,
- jednocześnie nakłada się na samorzady nowe zadania bez ustawowej gwarancji zapewniającej środki finansowe na ich realizację,
- podstawy prawne, na których opiera się funkcjonowanie odrodzonego samorządu terytorialnego okazały się niewystarczające do zagwarantowania rzeczywistej autonomii i niezależności finansowej, umożliwiającej realizację przypadających gminom zadań.

Opowiadamy się za pełną realizacją przez gminy zadań lokalnych w interesie swoich obywateli, przy zapewnieniu adekwatnych do zakresu zadań instrumentów prawnych i środków finansowych.

Biała Podlaska, dnia 23.02.1995r.

Za Stowarzyszenie

Przewodniczący Zarządu

mgr Wiesław Czarnański

Stanowisko

w sprawie organizacji systemu oświaty w Rzeczypospolitej Polskiej.

Członkowie Stowarzyszenia Wójtów, Burmistrzów i Prezydenta województwa Białkopodlaskiego oceniając aktualną sytuację w dziedzinie oświaty oraz proponowane przez MEN zmiany w ustawie o systemie oświaty wyrażają stanowczą dezaprobatę dla proponowanych przez rząd rozwiązań organizacyjnych w tym zakresie.

Ustawa o samorządzie terytorialnym stanowi, że zaspakajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy.

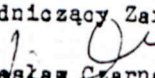
Jako jedno z głównych zadań gminy wymienia się prowadzenie szkół podstawowych i przedszkoli. Gmina jest więc odpowiedzialna za pełną realizację tego ustawowego zapisu.

Proponowane przez rząd zmiany są próbą pomniejszenia roli gmin jako podmiotów ustawowo odpowiedzialnych za prowadzenie szkół podstawowych i przedszkoli.

Protestując przeciwko próbom ponownej centralizacji polskiego systemu edukacji wnosimy o nie przyjmowanie w ustawie o systemie oświaty zmian szkodliwych dla polskiego systemu edukacji.

Żądamy dostosowania wielkości środków finansowych przekazywanych gminom w postaci subwencji ogólnej niezbędnych do wymogów oświaty oraz dostosowania regulacji prawnych umożliwiających gminom pełne zarządzanie szkołami / karta nauczyciela, ustawa oświatowa/.
Odkładanie tych uregulowań godzi w cały system oświaty, a co za tym idzie - w społeczeństwo.

Biała Podlaska, dnia 23.02.1995r.

Za Stowarzyszenie
Przewodniczący Zarządu

mgr Wiesław Czarnański

Stanowisko

w sprawie ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych.

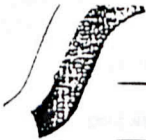
Członkowie Stowarzyszenia Wójtów, Burmistrzów i Prezydenta Województwa Białkopodlaskiego protestują przeciwko zapisom ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych nakładających na gminy obowiązek wypłacania dodatków mieszkaniowych bez zapewnienia środków finansowych na ten cel.

Ustawa ta łamie konstytucyjny zapis stanowiący, że gminie może być zwiększony zakres zadań własnych z jednoczesnym zapewnieniem środków na jego realizację.

Forma przyjęcia tej ustawy jest przejawem łamania przez parlament ustawy zasadniczej, do której przestrzegania jest szczególnie zobowiązany.

Biała Podlaska dnia 23.02.1995 r.

Za Stowarzyszenie
Przewodniczący Zarządu
mgr Wiesław Czarnecki

BIELSKOPODLASKI Sejmik Samorządowy

21 - 500 Biela Podlaska ul. Brzeska 41
tel/fax 43 53 44 telex 86 34 50

Biela Podlaska, 5 grudnia 1995 r.

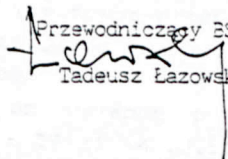
BSS.R/2/95

BSS
Bielskopodlaskiego Sejmiku
Samorządowego
Wpłynęło/wysłano
Licz.

ZARZĄD
TELEKOMUNIKACJI POLSKIEJ S.A.
Warszawa

W związku z licznymi zapytaniami i protestami mieszkańców naszego województwa dotyczących pobierania dodatkowej opłaty za informację o odbytych rozmowach - zwracam się z prośbą o wyjaśnienie czym było podyktowane podjęcie Uchwały Nr 183/94 Zarządu TP SA z dnia 04.10.1994 r.

Traktowanie w taki sposób swoich klientów jest praktyką monopolistyczną i traktowane jako naruszenie prawa.

Przewodniczący BSS

Tadeusz Łazowski

TELEKOMUNIKACJA POLSKA S.A.
BIURO USŁUG
TELEKOMUNIKACYJNYCH
00-945 Warszawa, ul. Świętokrzyska 3

Pan Tadeusz Łazowski
Przewodniczący Bielskopodlaskiego
Sejmiku Samorządowego
ul. Brzeska 41
21 - 500 Biela Podlaska

BIURO
Bielskopodlaskiego Sejmiku
Samorządowego
Wpłynęło/wysłano.....18.01.95
LpZ.....3995 - *Lenny*

Nasz znak: BUT/TR- 23/95/214

1995.01.13

W związku z Pana pismem z dnia 5.01.95 znak: BSS.R/2/95r.,
Biuro Usług Telekomunikacyjnych uprzejmie informuje, że za
dostarczenie na życzenie abonenta wykazu zrealizowanych
połączeń telefonicznych w ruchu automatycznym lub/i
specyfikacji innych usług rozliczanych w rachunku
telefonicznym za dany miesiąc obciążony dla jednej stacji
telefonicznej pobiera się opłaty zgodnie z poz.2 Tab.3
Rozdział 1 Część I Krajowej Taryfy Telekomunikacyjnej.
Pobieranie tych opłat podyktowane zostało kosztami związanymi
z przygotowaniem specyfikacji.

Natomiast w Zakładzie Telekomunikacji abonent może otrzymać do
wglądu ww. specyfikację bez opłat.

Jednocześnie pragniemy nadmienić, że uchwała powołana w
Pana piśmie dotyczy obligatoryjnego wprowadzenia faktur VAT za
świadczone przez TP S.A. usługi zgodnie z ustawą z dnia
6.01.1993r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku
akcyzowym (Dz.U. Nr 11/93 z późniejszymi zmianami).

Z-ca DYREKTORA
Biura Usług Telekomunikacyjnych

int. Ryszard Cielinski

MINISTERSTWO ROLNICTWA
I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ
PODSEKRETARZ STANU

NOTch-4070-1/95

Biurowisko
Białkopodlaskiego Sejmiku
Samorządowego
Wryniec w/wskazane
20.01.95

Pan
Tadeusz LOZOWSKI
Przewodniczący Białkopodlaskiego
Sejmiku Samorządowego
21-500 Biała Podlaska
ul. Brzeska 41

(stanowisko zamieszczone
w Biuletynie Nr 2 str. 11)

W odpowiedzi na przesłane do Prezesa Rady Ministrów w dniu 29 grudnia 1994 r. stanowisko Białkopodlaskiego Sejmiku Samorządowego z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie cen nawozów uprzejmie informuję.

Ministerstwo Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej podejmując na początku 1994 r. starania o uzyskanie kredytów o korzystniejszej niż w poprzednich latach stopie oprocentowania na zakup m.in. nawozów mineralnych chciało mieć pewność, że producenci nie wykorzystają tego faktu do wprowadzenia nieuzasadnionych podwyżek cen nawozów. Krajowym producentom nawozów zaproponowano wówczas wypracowane przez resort rolnictwa i gospodarki żywnościowej stanowisko, że ceny nawozów w 1994 r. mogą ulegać zmianie wyłącznie z tytułu

- urzędowej zmiany cen gazu oraz paliw i energii,
- zmian kosztów importu surowców i komponentów do produkcji nawozów.

Prowadzone obserwacje rynku nawozowego wykazały jednak, że wzrost cen w okresie styczeń - luty 1994 r. był znacznie wyższy niż powinien wynikać ze zmiany w/w czynników wpływających na koszty produkcji.

W tej sytuacji Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w dniu 11 marca 1994 r. wystąpił do Urzędu Antymonopolowego o zbadanie zasadności podwyżek cen na nawozy mineralne dokonanych przez krajowych producentów.

Urząd Antymonopolowy w marcu 1994 r. podjął takie działania a badaniami objęto 15 producentów nawozów azotowych i fosforowych.

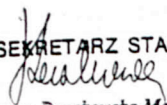
W wyniku przeprowadzonego postępowania Urząd Antymonopolowy decyzją z dnia 7.09.1994 r. nakazał trzem zakładom azotowym (w Puławach, Włocławku i Tarnowie - Mościcach) zaniechanie stosowania praktyki monopolistycznej, polegającej na zawarciu porozumienia ustalającego jednolitą cenę podstawową nawozu wytwarzanego przez te podmioty oraz nałożyć na te zakłady kary pieniężne.

Biorąc pod uwagę, że niektórzy producenci nawozów mineralnych objęci są obowiązkiem informowania izb skarbowych o zamiarze podwyższenia cen, Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej zwrócił się również do Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej w Ministerstwie Finansów o szczególnie wnikliwe rozpatrywanie przez izby skarbowe wniosków cenowych składanych przez producentów nawozowych.

Informuję ponadto, że Ministerstwo Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej zleciło Państwowej Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych stałą obserwację ruchu cen nawozów mineralnych a zakres kontroli poza jednostkami handlowymi został poszerzony na wszystkie zakłady azotowe.

Z poważaniem

PODSEKRETARZ STANU

Katarzyna Duczkowska-Matysz

URZĄD ANTYMONOPOLOWY

00-950 Warszawa
Plac Powstańców Warszawy 1
Tel Centrala: 26-90-41, 26-20-31
fax: 26-50-76, 26-44-20

Warszawa 1995-02-08

Departament Orzecznictwa
Antymonopolowego
DO-I-50/W 2 95/53/DG

Biuro
Białskopodlaskiego Sejmiku
Samorządowego
W sprawie: 57/90
1600-00
L. Łazowski
Przewodniczący Samorządu Powiatu

Pan
Tadeusz ŁAZOWSKI
Przewodniczący
Białskopodlaskiego Sejmiku
Samorządowego
ul. Brzeska 41
21-500 Biała Podlaska

(stanowisko zamieszczone
w Biuletynie Nr 2 str. 11)

W związku z pismem Pana Przewodniczącego z dnia 29 grudnia 1994 r., nr BBS.SU/6/94, w sprawie podwyżek cen nawozów sztucznych, Urząd Antymonopolowy uprzejmie wyjaśnia, co następuje:

W marcu 1994 r. do Urzędu Antymonopolowego wpłynęły pisma Wicewojewody Łódzkiego, Przewodniczącego NSZZ RI "Solidarność" i Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w sprawie zasadności podwyżek cen nawozów sztucznych, które miały miejsce w okresie grudzień 1993 r. - luty 1994 r.

Autorzy pism wyrażali swoje zaniepokojenie związane ze zbieżnością w czasie podwyżek cen nawozów i uruchomienia preferencyjnych kredytów dla rolnictwa.

Urząd Antymonopolowy podjął postępowanie wyjaśniające w tej sprawie, obejmując badaniem 13 zakładów produkcyjnych.

Analiza obszernego materiału wyjaśniającego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie pozwoliła wysnuć wniosek, że w tym okresie decydujący wpływ na podwyżki cen nawozów miał wysoki wzrost cen urzędowych gazów ziemnego, energii, węgla, taryf transportowych i opłat za korzystanie ze środowiska naturalnego oraz wzrost kursu dolara.

W świetle uzyskanych danych i informacji, Urząd Antymonopolowy nie znalazł podstaw aby sądzić, że podwyżki cen nawozów były nieuzasadnione.

Jednocześnie z zebranego materiału wynikało, że 4 krajowych producentów saletry amonowej dokonywało podwyżek cen tego nawozu w tych samych (bądź bardzo zbliżonych) terminach i w tej samej wysokości.

Wobec powyższego, w dniu 21 kwietnia 1994 r. Urząd Antymonopolowy wszczął z urzędu postępowanie administracyjne przeciwko: Zakładom Azotowym "Puławy" w Puławach, Zakładom Azotowym "Włocławek" we Włocławku, Zakładom Azotowym w Tarnowie-Mościcach i Zakładom Azotowym "Kędzierzyn" w Kędzierzynie-Koźlu, o stosowanie praktyki monopolistycznej polegającej na zawarciu porozumienia ustalającego cenę zbytu saletry amonowej, określonej w art. 4 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz.U. Nr 89 z 1991 r., poz. 403 z późn. zm.).

Decyzją z dnia 7 września 1994 r. Urząd Antymonopolowy nakazał Zakładom Azotowym w Puławach, Włocławku i Tarnowie-Mościcach zaniechanie stosowania praktyki monopolistycznej, polegającej na zawarciu porozumienia ustalającego jednolitą cenę podstawową nawozu wytwarzanego przez te podmioty i ustalił dla nich kary pieniężne.

Tą samą decyzją Urząd nie stwierdził stosowania przez Zakłady Azotowe "Kędzierzyn" w Kędzierzynie-Koźlu praktyki monopolistycznej określonej w art. 4 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy.

Decyzja Urzędu nie jest prawomocna, ponieważ Zakłady Azotowe w Puławach, Włocławku i Tarnowie-Mościcach złożyły od niej odwołanie do Sądu Wojewódzkiego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego.

Równocześnie informuję, że Urząd Antymonopolowy w dalszym ciągu będzie obserwować rynek nawozów dla rolnictwa i w przypadku stwierdzenia kolejnych naruszeń ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz.U. Nr 89 z 1991 r., poz. 403 z późn. zm.) podejmie kroki przewidziane tą ustawą.

Z poważaniem

Elżbieta Woźniak
Zastępca Dyrektora

JA.0220/5/95

	Ogółem	Rejonowy Urząd Pracy				
		Biała Podlaska	Łosice	Międzyrzec Podlaski	Parczew	Radzyń Podlaski
1. Liczba bezrobotnych	21 225	9 124	2 483	2 884	2 390	4 344
- kobiety	10 228	4 638	1 140	1 331	1 153	1 966
Z wykształceniem						
- wyższym	207	110	16	23	26	32
- średnim	6 108	2 901	671	721	642	1 173
- zawodowym	9 398	3 863	1 150	1 403	1 018	1 964
- podstawowym i niepełn. podst.	5 512	2 250	646	737	704	1 175
2. Liczba bezrobot. bez prawa do zasiłk.	9 908	4 060	1 250	1 401	1 216	1 981
3. Bezrob. absolwenci w tym szkół:	2 110	918	301	227	219	445
- wyższych	49	21	6	5	8	9
- LO	497	231	54	46	44	122
- policealnych i średn. zawodow.	587	226	91	76	74	120
- zasad. zawodow.	975	439	150	100	93	193
- pozostałych	2	1	-	-	-	1
4. Bezrobotni inwal. inwalidzi posz. pracy	260 241	87 56	29 1	88 50	15 11	41 123
5. Liczba ofert pracy w tym dla:	80	64	-	5	7	4
- inwalidów	6	3	-	2	-	1
- młodocianych	-	-	-	-	-	-
6. Zgłoszenia zwolnień grupow. od 01.01.95r.	4/30	-	-	1/12	-	3/18
liczba zakł./ilość osób						
7. Zwoln. z przycz. dot. zakł. pracy	3 568	1 649	349	865	256	449
8. Wskaźnik dynamiki napływu bezrobot.	6,03	6,87	5,27	5,60	4,75	5,66
9. Wskaźnik odpływu bezrobotnych	5,18	6,87	3,69	3,72	4,04	4,00
10. Wskaźnik płynności rynku pracy	40,71	48,68	37,59	22,78	40,87	32,93

Stopa bezrobocia na 31.01.1995 do osób zawodowo - czynnych wynosiła 14,9%
do zatrudnionych poza rolnictwem indywidualnym 34,8%

B. Bygn

Jest uniwersalnym bankiem komercyjnym.

Oferta kredytowa banku jest bardzo szeroka. Poza kredytami udzielanymi na warunkach komercyjnych BGE S.A. oraz zrzeszone w nim Banki Spółdzielcze udzielają kredytów preferencyjnych dla rolnictwa, objętych dopłatami z Budżetu Państwa, Agencji Modernizacji i Rozwoju Rolnictwa oraz Europejskiego Funduszu Rozwoju Wsi Polskiej.

Kredyty te są przeznaczone głównie na :

- * zakup nieruchomości rolnych i ich zagospodarowanie,
- * budowę, modernizację oraz zakup zakładów przetwórstwa rolno-spożywczego tworzących nowe miejsca pracy,
- * nakłady inwestycyjne związane z :
 - poprawą jakości mleka i jego przetworów,
 - przechowalnictwem i przetwórstwem zbóż i ziemniaków,
 - rozwojem usług produkcyjnych i konsumpcyjnych na wsi,
 - doradztwem rolniczym i oświatą,
- * zakup nawozów mineralnych, środków ochrony roślin i paliw,
- * skup i zapasy podstawowych produktów rolnych,
- * zakup materiału siewnego i hodowlanego,

Osobom fizycznym Bank proponuje:

- * wkłady oszczędnościowe płatne na każde żądanie, oraz rachunki oszczędnościowo - rozliczeniowe, służące do gromadzenia bieżących oszczędności,
- * wkłady terminowe.

Za zobowiązania z tytułu wkładów oszczędnościowych oraz rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych, odpowiada swoim majątkiem BGE S.A. oraz Skarb Państwa.

Bank zapewnia najkrótszy okres rozliczeń, które prowadzi również w imieniu Banków Spółdzielczych.

Zapraszamy do naszych oddziałów:

- * w Białej Podlaskiej, ul. Narutowicza 20, tel. 43-65-11
- * w Radzynie Podlaskim, ul. Ostrowiecka 35, tel. 52-12-07
- * Filii w Farczewie, ul. 11 Listopada 11, tel. 54-35-39
- * oraz Banków Spółdzielczych

EUROPEJSKA KARTA SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Preambuła

Państwa członkowskie Rady Europy, sygnatariusze niniejszej Karty,

zważywszy, iż celem Rady Europy jest zacieśnienie więzi pomiędzy państwami członkowskimi w celu ochrony i urzeczywistnienia idei oraz zasad, które stanowią wspólny dorobek;

zważywszy, że jednym ze środków służących realizacji tego celu jest zawieranie umów w dziedzinie administracji;

zważywszy, że społeczności lokalne stanowią jedną z podstaw ustroju demokratycznego;

zważywszy, że prawo obywateli do uczestnictwa w kierowaniu sprawami publicznymi jest jedną z demokratycznych zasad, wspólnych dla wszystkich państw członkowskich Rady Europy;

przekonane, że to właśnie na szczeblu lokalnym prawo to może być realizowane w sposób najbardziej bezpośredni;

przekonane, że istnienie społeczności lokalnych wyposażonych w rzeczywiste uprawnienia stwarza warunki dla zarządzania skutecznego i pozostającego zrazem w bezpośredniej bliskości obywatela;

świadome faktu, że ochrona i ugruntowanie samorządu terytorialnego w poszczególnych krajach Europy przyczyniają się w poważnym stopniu do budowy Europy w oparciu o zasady demokracji i decentralizacji władzy;

przyznając, że jest to możliwe przy założeniu, iż społeczności lokalne wyposażone są w organy decyzyjne ukonstytuowane w sposób demokratyczny i korzystają z szerokiej autonomii odnośnie do kompetencji, sposobów ich wykonywania oraz środków niezbędnych do realizacji ich zadań

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Strony zobowiązują się do uznania poniższych artykułów za wiążące w sposób i w zakresie przewidzianym w artykule 12 niniejszej karty.

CZĘŚĆ I

Artykuł 2. Podstawa konstytucyjna i prawa samorządu terytorialnego

Zasada samorządności terytorialnej musi być uznana w prawie wewnętrznym oraz, w miarę możliwości, w Konstytucji.

Artykuł 3. Koncepcja samorządu terytorialnego

1. Samorząd terytorialny oznacza prawo i zdolność społeczności lokalnych, w granicach określonych prawem, do kierowania i zarządzania zasadniczą częścią spraw publicznych na ich własną odpowiedzialność i w interesie ich mieszkańców.

2. Prawo jest realizowane przez rady i zgromadzenia, w których skład wchodzi członkowie wybierani w wyborach wolnych, tajnych, równych, bezpośrednich i powszechnych i które mogą dysponować organami wykonawczymi im podlegającymi. Przepis ten nie wyklucza możliwości odwołania się do zgromadzeń obywateli, referendum lub każdej innej formy bezpośredniego uczestnictwa obywateli, jeśli ustawa dopuszcza takie rozwiązanie.

Artykuł 4. Zakres działania samorządu terytorialnego

1. Podstawowe kompetencje społeczności lokalnych są określone w Konstytucji lub w ustawie. To postanowienie nie wyklucza jednak możliwości przyznania społecznościom lokalnym uprawnień niezbędnych do realizacji specyficznych zadań, zgodnie z prawem.

2. Społeczności lokalne mają — w zakresie określonym prawem — pełną swobodę działania w każdej sprawie, która nie jest wyłączona z ich kompetencji lub nie wchodzi w zakres kompetencji innych organów władzy.

3. Generalnie odpowiedzialność za sprawy publiczne powinny ponosić przede wszystkim te organy władzy, które znajdują się najbliżej obywateli. Przyznając te funkcje innemu organowi władzy, należy uwzględnić zakres i charakter zadania oraz wymogi efektywności gospodarności.

4. Kompetencje przyznane społecznościom lokalnym powinny być w zasadzie całkowite i wyłączone i mogą zostać zakwestionowane lub ograniczone przez inny organ władzy, centralny lub regionalny, jedynie w zakresie przewidzianym prawem.

5. W przypadku delegowania kompetencji społecznościom lokalnym przez organy władzy centralnej lub regionalnej, powinny one, w miarę możliwości, mieć pełną swobodę dostosowywania sposobu wykonywania tych kompetencji do warunków miejscowych.

6. Społeczności lokalne powinny być konsultowane o tyle, o ile jest to możliwe, we właściwym czasie i w odpowiednim trybie, w trakcie opracowywania planów oraz podejmowania decyzji we wszystkich sprawach bezpośrednio ich dotyczących.

Artykuł 5. Ochrona granic społeczności lokalnych

Każda zmiana granic społeczności lokalnej wymaga uprzedniego przeprowadzenia konsultacji z zainteresowaną społecznością, możliwie w drodze referendum, jeśli ustawa na to zezwala.

Artykuł 6. Dostosowanie struktur i środków administracyjnych do zadań społeczności lokalnych

1. Jeśli bardziej ogólne postanowienia ustawy nie stanowią inaczej, społeczności lokalne powinny móc samodzielnie ustalać swą wewnętrzną strukturę administracyjną, tworząc jednostki dostosowane do specyficznych potrzeb i umożliwiając skuteczne zarządzanie.

2. Status pracowników samorządowych powinien umożliwić zatrudnienie pracowników wysoko wykwalifikowanych, w oparciu o kryterium umiejętności i kompetencji; w tym celu należy przewidzieć odpowiednie zasady szkolenia, wynagradzania oraz możliwości awansu zawodowego.

Artykuł 7. Warunki wykonywania uprawnień na szczeblu lokalnym

1. Status przedstawicieli wybieranych do władz lokalnych powinien zapewnić swobodę wykonywania ich mandatów.

2. Status ten powinien zapewnić wyrównanie finansowe odpowiednio do kosztów poniesionych w związku z wykonywaniem mandatów oraz, w razie potrzeby, wyrównanie finansowe za utracone zyski lub też wynagrodzenie za wykonaną pracę, jak również odpowiednie ubezpieczenie społeczne.

3. Funkcje lub działania nie dające się pogodzić z mandatem przedstawiciela wybranego do władz lokalnych mogą być określone jedynie przez ustawę lub wynikać z podstawowych zasad prawnych.

Artykuł 8. Kontrola administracyjna działalności społeczności lokalnych

1. Wszelka kontrola administracyjna społeczności lokalnych może być dokonywana wyłącznie w sposób oraz przypadkach przewidzianych w Konstytucji lub ustawie.

2. Wszelka kontrola administracyjna działalności społeczności lokalnych powinna w zasadzie mieć na celu jedynie zapewnienie przestrzegania prawa i zasad konstytucyjnych. Kontrola administracyjna może jednakże obejmować kontrolę celowości realizowaną przez organ wyższego szczebla w odniesieniu do zadań, których wykonanie zostało społecznościom lokalnym delegowane.

3. Kontrola administracyjna społeczności lokalnych powinna być sprawowana z zachowaniem proporcji między zakresem interwencji ze strony organu kontroli a znaczeniem interesów, które ma on chronić.

Artykuł 9. Zasady finansowe społeczności lokalnych

1. Społeczności lokalne mają prawo, w ramach narodowej polityki gospodarczej, do posiadania własnych wystarczających zasobów finansowych, którymi mogą swobodnie dysponować w ramach wykonywania swych uprawnień.

2. Wysokość zasobów finansowych społeczności lokalnych powinna być dostosowana do zakresu uprawnień przyznanych im przez Konstytucję lub przez prawo.

3. Przynajmniej część zasobów finansowych społeczności lokalnych powinna pochodzić z opłat i podatków lokalnych, których wysokość społeczności te mają prawo ustalać, w zakresie określonym ustawą.

4. Systemy finansowe, na jakich opierają się zasoby pozostające do dyspozycji społeczności lokalnych, powinny być wystarczająco zróżnicowane i elastyczne, aby mogły w miarę możliwości odpowiadać rzeczywistym zmianom zachodzącym w poziomie kosztów związanych z wykonywaniem uprawnień.

5. Ochrona społeczności lokalnych, finansowo słabszych, wymaga zastosowania procedur wyrównawczych lub działań równoważących, mających na celu korygowanie skutków nierównego podziału potencjalnych źródeł dochodów, a także wydatków, jakie te społeczności ponoszą. Procedury lub działania

tego typu nie powinny ograniczać swobody podejmowania decyzji przez społeczności lokalne w zakresie ich uprawnień własnych.

6. Społeczności lokalne powinny być konsultowane, w odpowiednim trybie, co do form przyznania im zasobów pochodzących z redystrybucji dochodów.

7. O ile jest to możliwe, subwencje przyznawane społecznościom lokalnym nie powinny być przeznaczane na finansowanie specyficznych projektów. Przyznawanie subwencji nie może zagrazać podstawowej wolności społeczności lokalnej do swobodnego prowadzenia własnej polityki w zakresie przyznanych jej uprawnień.

8. Dla potrzeb finansowania nakładów inwestycyjnych społeczności lokalne powinny mieć dostęp do krajowego rynku kapitałowego w granicach określonych prawem.

Artykuł 10. Prawo społeczności lokalnych do zrzeszania się

1. Wykonując swe uprawnienia, społeczności lokalne mają prawo współpracować z innymi społecznościami lokalnymi oraz zrzeszać się z nimi — w granicach określonych prawem — w celu realizacji zadań, które stanowią przedmiot ich wspólnego zainteresowania.

2. Prawo społeczności lokalnych do przystąpienia do stowarzyszenia w celu ochrony i rozwijania wspólnych interesów oraz prawo do przystąpienia do międzynarodowego stowarzyszenia społeczności lokalnych będzie uznane w każdym państwie.

3. Społeczności lokalne mogą współpracować ze społecznościami innych państw na warunkach przewidzianych prawem.

Artykuł 11. Prawna ochrona samorządu terytorialnego

Społeczności lokalne mają prawo do odwołania na drodze sądowej w celu zapewnienia swobodnego wykonywania uprawnień oraz poszanowania zasad samorządności terytorialnej przewidzianych w Konstytucji lub w prawie wewnętrznym.

CZĘŚĆ II. PRZEPISY RÓŻNE

Artykuł 12. Zobowiązania

1. Każda ze Stron zobowiązuje się do uznania za wiążące co najmniej dwudziestu ustępów zawartych w części I Karty, z których co najmniej dziesięć zostanie wybranych spośród następujących ustępów:

- art. 2,
- art. 3 ustępy 1 i 2,
- art. 4 ustępy 1, 2 i 4,
- art. 5,
- art. 7 ustęp 1,
- art. 8 ustęp 2,
- art. 9 ustępy 1, 2 i 3,
- art. 10 ustęp 1,
- art. 11.

2. Każde umawiające się państwo, w chwili składania dokumentu ratyfikacyjnego przyjęcia lub zatwierdzenia, powiadami sekretarza generalnego Rady Europy o wybranych ustępach, zgodnie z przepisem ustępu 1 niniejszego artykułu.

3. Każda ze Stron może w jakimkolwiek późniejszym terminie powiadomić sekretarza generalnego, iż uznaje za wiążący każdy z pozostałych ustępów niniejszej Karty, którego dotychczas jeszcze nie przyjęła, zgodnie z przepisem ustępu 1

niniejszego artykułu. Te późniejsze zobowiązania będą uznane za integralną część ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia Strony składającej powiadomienie i będą miały ten sam skutek począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia otrzymania powiadomienia przez sekretarza generalnego.

Artykuł 13. Społeczności, do których karta ma zastosowanie

Zasady samorzadności terytorialnej zawarte w niniejszej Kartie mają zastosowanie do wszystkich kategorii społeczności lokalnych istniejących na terytorium Strony. Jednakże każda ze Stron może — w momencie składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia — wskazać te kategorie społeczności lokalnych lub regionalnych, do których zamierza ograniczyć stosowanie niniejszej karty, lub te, do których karta nie będzie miała zastosowania. Strona może również wskazać inne kategorie społeczności lokalnych lub regionalnych do zakresu stosowania Karty w drodze późniejszego powiadomienia o tym sekretarza generalnego Rady Europy.

Artykuł 14. Przekazywanie informacji

Każda Strona przekazuje sekretarzowi generalnemu Rady Europy wszelkie informacje dotyczące przepisów prawnych oraz innych rozwiązań, które zostały zastosowane w celu dostosowania się do postanowień niniejszej Karty.

CZĘŚĆ III.

Artykuł 15. Podpisanie, ratyfikacja, wejście w życie

1. Niniejsza Karta jest otwarta do podpisu dla państw członkowskich Rady Europy. Podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu. Dokument ratyfikacyjny, przyjęcia lub zatwierdzenia zostanie zdeponowany u sekretarza generalnego Rady Europy.

2. Niniejsza karta wejdzie w życie w pierwszym dniu miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia wyrażenia zgody na związanie się z kartą przez cztery państwa członkowskie Rady Europy, zgodnie z przepisami poprzedniego ustępu.

3. W stosunku do każdego państwa członkowskiego, który wyrazi w późniejszym terminie zgodę na związanie się Kartą, wejdzie ona w życie w pierwszym dniu miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia złożenia dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia.

Artykuł 16. Klauzula terytorialna

1. Każde państwo może po podpisaniu albo w momencie składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia określić terytorium lub terytoria, na których Karta będzie stosowana.

2. Każde państwo może w jakimkolwiek późniejszym terminie, w drodze oświadczenia skierowanego do sekretarza generalnego Rady Europy, rozszerzyć stosowanie niniejszej Karty na każde inne terytorium wskazane w tym oświadczeniu. W stosunku do tego terytorium Karta wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia otrzymania oświadczenia przez sekretarza generalnego.

3. Każde oświadczenie sporządzone na podstawie przepisów dwóch poprzednich ustępów może być wycofane odnośnie

do każdego terytorium wskazanego w tym oświadczeniu, w drodze powiadomienia skierowanego do sekretarza generalnego. Wycofanie to nabierze mocy pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie sześciu miesięcy od dnia otrzymania powiadomienia przez sekretarza generalnego.

Artykuł 17

1. Żadne państwo nie może wypowiedzieć niniejszej Karty przed upływem pięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszej Karty. Sekretarz generalny Rady Europy zostanie powiadomiony o wypowiedzeniu z sześciomiesięcznym wyprzedzeniem. Wypowiedzenie takie nie wpływa na ważność Karty w stosunku do innych Stron, pod warunkiem, że ich liczba nie będzie mniejsza niż cztery.

2. Każda Strona może zgodnie z przepisami zawartymi w poprzednim ustępie wypowiedzieć każdy z przyjętych ustępów części I Karty, pod warunkiem, że liczba i kategoria ustępów, do których przestrzegania strona będzie zobowiązana, są zgodne z przepisem artykułu 12 ustęp 1. W stosunku do każdej Strony, która w wyniku wypowiedzenia któregoś ustępu nie zastosuje się do przepisu artykułu 12 ustęp 1, przyjmuje się, że Strona ta wypowiedziała także Kartę.

Artykuł 18. Notyfikacje

Sekretarz generalny Rady Europy powiadamia państwa członkowskie Rady o następujących faktach.

- a. każdym podpisaniu Karty;
- b. złożeniu każdego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia;
- c. każdej dacie wejścia w życie niniejszej ustawy, zgodnie z artykułem 15;
- d. każdym powiadomieniu otrzymanym w związku z zastosowaniem przepisów artykułu 12 ustępy 2 i 3;
- e. każdym powiadomieniu otrzymanym w związku z zastosowaniem przepisów artykułu 13;
- f. każdej innej czynności, powiadomieniu lub informacji, które mają związek z niniejszą Kartą. Na dowód tegoż podpisani, właściwie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą Kartę.

Sporządzono w Strasburgu 15 października 1985 r. w językach angielskim i francuskim, przy czym obydwa teksty mają jednakową moc, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwum Rady Europy. Sekretarz generalny Rady Europy przekaze uwierzytelnione kopie wszystkim państwom członkowskim Rady Europy.

Po zaznajomieniu się z powyższą Kartą, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej, oświadczam, że

- została ona uznana za słuszną w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie 26 kwietnia 1993 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: L. Wałęsa
Minister spraw zagranicznych: K. Skubiszewski

● *Zgodnie z oświadczeniem rządowym z 14 lipca 1994 r. Karta weszła w życie w stosunku do Polski 1 marca 1994 r. (Dz. U. nr 124 z 25 listopada 1994 r.)*

Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa

Jednym z głównych zadań Agencji jest udzielanie pomocy finansowej w formie dopłat do oprocentowania kredytów bankowych na realizację inwestycji w rolnictwie, przetworstwie rolno-spożywczym i usługach dla rolnictwa. Dotychczas zawarto umowy z 30-oma bankami, przyznając im limity na dopłaty do oprocentowania na łączną kwotę 1 500 mld zł. Aby móc ubiegać się o kredyt objęty dopłatami, kredytobiorcy muszą uzyskać pozytywną opinię ośrodka doradztwa rolniczego właściwego terenowo dla miejsca prowadzonej działalności.

Według stanu na dzień 30 października br. ośrodki doradztwa rolniczego zapiniowały pozytywnie 17 059 planów przedsięwzięć inwestycyjnych na łączną kwotę 7.1 bln zł. Banki zawarły do końca września 8 363 umowy kredytowe na łączną kwotę 2 191 mld zł.

Celem efektywniejszego wykorzystania przyznanych bankom limitów środków na dopłaty do oprocentowania wprowadzono we wrześniu możliwość uzyskania kredytów w ramach resortowych programów branżowych dotyczących mięsarnictwa, rozwoju hodowli i chowu bydła mięsnego oraz zahamowania spadku i odbudowy pogłowia owiec, a także na przedsięwzięcia realizowane w ramach programów regionalnych. Oprocentowanie tych kredytów płacone przez kredytobiorcę wynosi 10% w skali roku.

Ustawowym zadaniem Agencji jest również udzielanie gwarancji i poręczeń kredytowych. Do dnia 7 grudnia br. wpłynęło łącznie 69 wniosków na kwotę 221,3 mld zł. Pozytywnie rozpatrzono we wspomnianym okresie 24 wnioski na kwotę 39,4 mld zł. Negatywnie rozpatrzono 14 wniosków na kwotę 68,4 mld zł. Agencja udzielając gwarancji i poręczeń preferuje przedsięwzięcia inwestycyjne związane z wprowadzaniem postępowych technologii w rolnictwie i jego otoczeniu, realizowaniem branżowych lub regionalnych programów rolnych oraz z realizacją przedsięwzięć przez podmioty posiadające zobowiązania wobec Agencji z tytułu zrestrukturyzowanych długów lub kredytów. Warunkiem udzielenia gwarancji lub poręczenia jest ustanowienie odpowiedniego zabezpieczenia.

W ramach działalności związanej z podnoszeniem i zmianą kwalifikacji zawodowych, doradztwem i informacją w rolnictwie do dnia 7 grudnia br. przyjęto w Agencji 401 wniosków, z czego decy-

zja Prezesa przyznano pomoc finansową 199 podmiotom na kwotę około 40 mld zł. Z pozostałych wniosków 53 jest w trakcie opiniowania, natomiast w stosunku do 149 podjęto decyzje negatywne.

W związku z udzieloną przez Międzynarodowy Bank Odbudowy i Rozwoju pożyczką «ASAL-300», Agencja przyjmuje i rozpatruje wnioski o udział w finansowaniu przedsięwzięć w zakresie infrastruktury.

Przes ARIMR Władysław Łukasik

ture wiejskiej. Do dnia 7 grudnia br. wpłynęło do Agencji ponad 1 440 wniosków na łączną kwotę ponad 1 515 mld zł. Przyznano już pomoc w odniesieniu do 735 wniosków w wysokości 481,6 mld zł, z czego 288,4 mld zł przeznaczono na budowę wodociągów, 130,7 mld zł - na budowę kanalizacji, 62,4 mld zł - na telefoniczanie. Obecnie z każdym dniem szybko wzrasta liczba pozytywnie rozpatrzonych wniosków oraz wysokość przyznanej pomocy.

Stosunkowo niski stopień realizacji zadań przewidzianych na 1994 rok stworzył możliwość nałożenia przez Radę Ministrów w lipcu i wrześniu dodatkowych zadań. Zgodnie z uchwałami Rady Ministrów Agencja uruchomiła 500 mld zł na dopłaty do oprocentowania kredytów przeznaczonych na finansowanie skupu produktów rolnych ze zbiorów 1994 roku oraz 600 mld zł na dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych na zakup rzeczowych środków obrotowych do produkcji rolnej, w związku z suszą 1994 r.

Dotychczasowe doświadczenia Agencji ukazują celowość oraz skuteczność przyjętych w opracowanych przepisach regu-

lujących działalność Agencji - mechanizmów i narzędzi oddziaływania. Na podstawie tej oceny można stwierdzić, że zastosowane kryteria i formy pomocy były zbyt rygorystyczne dla podmiotów ubiegających się o pomoc finansową Agencji. Spowodowało to konieczność podjęcia prac nad nowelizacją rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowych kierunków działania Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz sposobów ich realizacji.

W projekcie zmian rozporządzenia wyszczególniono nowy cel finansowej pomocy Agencji, ukierunkowany na wyrównywanie regionalnego zróżnicowania w rozwoju infrastruktury wsi. Pozwoli to na regionalne zróżnicowanie warunków i zakresu pomocy Agencji.

Przewidywane jest wprowadzenie mechanizmu precyzyjnego aktualizację wielkości dopłat do oprocentowania kredytów, stosownie do zmian stopy kredytu re dyskонтowego.

Proponuje się także stworzenie możliwości spłaty przez Agencję - zamiast dopłaty do odsetek - części kapitału udzielonego kredytu. Część kapitału spłacana przez Agencję nie mogłaby przekroczyć sumy zdyskontowanych dopłat do oprocentowania, jaka Agencja uiszczałaby świadcząc pomoc w postaci dopłat do oprocentowania.

Modyfikacji poddane zostaną procedury rozpatrywania wniosków o poręczenie, bądź gwarancję. Rozważane jest również kwotowe zwiększenie obydwu form pomocy Agencji. Proponowane zmiany zmierzają do ustanowienia pewniejszych form zabezpieczeń z tytułu udzielonego poręczenia lub gwarancji. Projektuje się również uzależnienie wysokości prowizji od okresu kredytowania objętego gwarancją Agencji.

W projekcie zmian zawarto propozycje uproszczenia procedury kwalifikacji wniosków o dofinansowanie przedsięwzięć z zakresu infrastruktury technicznej wsi. Przewiduje się również złagodzenie warunków ubiegania się o przedmiotową pomoc oraz zwiększenie jej w odniesieniu do województw najbardziej pod tym względem zaniedbanych.

W zakresie wspierania małej przedsiębiorczości na wsi Agencja objęłaby pomocą dwie grupy podmiotów. Pierwsza, to osoby prawne prowadzące działalność o zasięgu lokalnym na rzecz rozwoju małej przedsiębiorczości. Druga zaś grupa

obejmowałyby osoby fizyczne oraz osoby prawne prowadzące lub podejmujące pozarolniczą działalność gospodarczą na wsi. Realizowana przez Agencję pomoc miałaby formę pożyczki, spłaty części kredytu lub udziału kapitałowego Agencji.

W celu podotania rosnącym zadaniom, związanym zwłaszcza z dofinansowaniem przedsięwzięć z zakresu infrastruktury wsi oraz przewidywanym uruchomieniem dofinansowania rozwoju drobnej przedsiębiorczości, rozważana jest możliwość zawarcia umów z wojewodami na realizację niektórych zadań przez urzędy wojewódzkie (chodzi zwłaszcza o przyjmowanie i weryfikację wniosków). Alternatywnym, bardziej kompleksowym i prawdopodobnie docelowym rozwiązaniem byłoby utworzenie sieci ok. 10 przedstawicielstw terenowych Agencji. Zmodyfikowana w ten sposób struktura organizacyjna pozwoliłaby Agencji aktywniej włączyć się w programy regionalne, sprawniej udzielać poradczeń i gwarancji oraz prowadzić windykację. Pełniejsza byłaby współpraca z ośrodkami doradztwa rolniczego i bankami oraz skuteczniejsza kontrola kredytobiorców i podmiotów korzystających z dofinansowania.

Przy ocenie potrzeb i możliwości rozwoju polskiego rolnictwa i jego otoczenia w kontekście przyjętej strategii rozwoju gospodarczego staje się oczywistym, iż Agencja ma szansę odegrać bardzo ważną rolę, oddziałując na przyspieszenie procesu modernizacji gospo-

darstw rolnych oraz rozwoju działalności pozarolniczej na terenach wiejskich. Agencja winna się skupić na wypracowaniu w miarę stabilnych i precyzyjnych instrumentów, adresowanych do konkretnych grup gospodarstw, osób i podmiotów prowadzących działalność na terenach wiejskich i uruchamiać je w celu:

- przyspieszenia procesu powstawania i umacniania grup nowoczesnych gospodarstw rolnych, tj. gospodarstw zoicznych do absorbowania postępu technicznego, biologicznego i organizacyjnego, o odpowiedniej skali produkcji, z zainicjowaną specjalizacją, dostarczających produkty dobrej jakościowo, powiązanych umowami z odbiorcami.

- wspierania rozwoju działalności pozarolniczej na terenach wiejskich.

Zakres i formy pomocy winny być przestrzennie zróżnicowane i umożliwiać lepsze wykorzystanie lokalnych zasobów i możliwości rozwoju. Wskazane wyżej procesy są wzajemnie powiązane i w znacznej mierze występować muszą równocześnie. Formy oddziaływania powinny być jednak zróżnicowane. I tak, wspieranie wysiłku modernizujących się gospodarstw dokonywać się winno głównie poprzez instrumenty zawarte w programach branżowych adresowanych do młodych rolników, zmierzających do poprawy struktury rolnej, rozwoju informacji i doradztwa oraz podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Rozwojowi działalności pozarolniczej sprzyjać będzie realizacja programów re-

gionalnych, wspierających rozwój drobnej przedsiębiorczości oraz nabuwanie nowych kwalifikacji zawodowych przez rolników i członków ich rodzin.

Postęp w modernizacji gospodarstw rolnych, a także możliwości rozwoju działalności pozarolniczej w dużym stopniu są uzależnione od rozbudowy infrastruktury technicznej. Agencja może się do tego wydatnie przyczynić dzięki środkom z pożyczki «ASAL-300».

Zadania zbliżone do stojących przed Agencją realizuje w środowisku wiejskim wiele innych instytucji, dysponujących środkami ze źródeł krajowych i zagranicznych. Istnieje potrzeba koordynowania tych wysiłków w celu zwiększenia ich skuteczności. Przy rozwiązywaniu niektórych problemów Agencja może pełnić rolę wiodącą np. przy uruchamianiu działań adresowanych do młodych rolników, ukierunkowanych na poprawę struktury rolnej, przy realizacji niektórych programów regionalnych itp.

W związku z mnogością potrzeb oraz różnorodnością kryteriów i form oddziaływania istnieje potrzeba systematycznego monitorowania ich skuteczności z punktu widzenia realizacji założonych celów, tak by w miarę szybko można było dokonać ewentualnych korekt przyjętej procedury lub zasad.

AGENCJA RESTRUKTURYZACJI
I MODERNIZACJI ROLNICTWA
UL. WSPÓLNA 30, 00-930 WARSZAWA
TEL. 623 3030

PHARE + FAPA = AGROPOMOĆ

Fundacja Programów Pomocy dla Rolnictwa (FAPA) powołana została do życia 23 sierpnia 1991 r. na mocy porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Komisją Współnot Europejskich. FAPA administruje i koordynuje program PHARE dla polskiego rolnictwa.

PHARE to program pomocowy krajów Unii Europejskiej dla krajów Europy Środkowej i Wschodniej, którego fundusze, w momencie jego tworzenia, miały wspomagać restrukturyzację gospodarki w Polsce i na Węgrzech. Obecnie obejmuje on także Albanie, Bułgarię, Czechy, Estonię, Łotwę, Rumunię, Słowację i Słowenię. Fundusze przekazywane z tego programu są darowiznami.

Ze środków PHARE zostało dotychczas uruchomionych w polskim rolnictwie i jego otoczeniu blisko 100 projektów.

Mają one bardzo różny zasięg. Są wśród nich tzw. projekty centralne, które zgłasza bezpośrednio Ministerstwo Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, agencje współpracujące z MRIGZ, organizacje branżowe i związkowe oraz inne instytucje związane z rolnictwem. Projekty te służą rozwiązywaniu problemów o zasięgu ogólnopolskim. Do takich przykładowych projektów - już zrealizowanych lub będących w trakcie realizacji - należą m.in.:

- "Koncepcja polityki handlowej dla produktów rolnych ze szczególnym uwzględnieniem komparatywnych przewag Polski",
- "Projekt utworzenia wewnętrznej struktury audytorskiej banków spółdzielczych",
- "Wprowadzenie niezależnej kontroli mleka w punktach skupu",
- "Ulepszenie systemu produkcji nasiennej w Polsce".

Wśród projektów centralnych realizowanych przez tzw. delegowane budżety wymienić należy programy: wsparcia Fundacji Spółdzielczości Włókienskiej, pomoc w procesie restrukturyzacji banków spółdzielczych, wsparcie procesu prywatyzacji PGR-ów i przeciwdziałanie bezrobociu, pomoc techniczna dla Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, projekty wspierające Agencję Własności Rolnej Skarbu Państwa, pomoc w zakresie rozwoju gospodarki wodnej w rolnictwie.

Ważną grupę stanowią projekty służące rozwiązywaniu problemów istotnych dla poszczególnych regionów czyli tzw. projekty regionalne. Na przykład dla Polski północno-wschodniej, charakteryzującej się dużym udziałem słabych gleb, dużą powierzchnią la-

sów i jezior, bardzo ważne jest poszukiwanie różnych form rozwoju wspierających tutejsze słabsze rolnictwo. Znajduje to odbicie w tematach realizowanych projektów np.: "Badania możliwości rozwoju turystyki wiejskiej w regionie Polski północno-wschodniej", "Rozwój rybactwa śródlądowego", "Ekstensywna hodowla bydła mięsnego".

W ujęciu regionalnym wsparcie ukierunkowane jest bardziej na regiony słabiej rozwinięte, ale staramy się również wspomagać regiony o stosunkowo dobrze rozwiniętym rolnictwie (nawet takie, gdzie nie odbiega ono swoim poziomem od rolnictwa zachodnioeuropejskiego). Taka sytuacja istnieje na Kujawach - na terenie objętym działaniem Regionalnego Ośrodka FAPA w Bydgoszczy.

Program pomocowy PHARE odgrywa już obecnie i nadal powinien odgrywać bardzo ważną rolę w Integracji polskiego rolnictwa z rolnictwem Unii Europejskiej. FAPA w coraz szerszym

O zadaniach, roli i osiągnięciach programu PHARE w zakresie pomocy dla polskiego rolnictwa i agrobiznesu - specjalnie dla Czytelników "Agrobazaru" - mówi CZESŁAW SIEKIEŃSKI, dyrektor Fundacji Programów Pomocy dla Rolnictwa - FAPA.

zakresie wchodzi w procesy integracji, dostosowywania naszego sektora rolnego do gospodarki wolnorynkowej.

W związku z potrzebą wsparcia Ministerstwa Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w pracach związanych z integracją rolnictwa Polski z rolnictwem Unii Europejskiej oraz racjonalnym wykorzystaniem na ten cel środków finansowych pochodzących z pomocy zagranicznej, z naszej inicjatywy i za zgodą Sekretarza Stanu w MRIGZ - Ryszarda Smolarka, uruchomiono w ramach FAPA program integracji rolnej. Obsługujące ten program Biuro Integracji Rolnej opracowało Plan Strategiczny wykorzystania środków pochodzących z funduszy PHARE. Zgodnie z nim projekty realizowane przez Biuro zgrupowano w następujących blokach tematycznych:

- strategia integracji rolnej,
- Centrum Informatyczno-Dokumentacyjne w dziedzinie integracji rolnej,
- wsparcie MRIGZ w harmonizacji prawa żywnościowego,
- szkolenia w zakresie integracji rolnej.

W ramach tych bloków przewidziana jest realizacja takich m.in. tematów jak: "Ocena skutków realizacji Układu Europejskiego dla polskiego rolnictwa i jego integracji z UE a sfera realnej, instytucjonalnej, regulacyjnej, handlowej", "Formy i rozmiary pomocy państwa dla sektora rolnego w krajach członkowskich UE a w Polsce", "Wdrożenie nowego systemu nadzoru sanitarno-weterynaryjnego (HACCP) w produkcji żywności pochodzenia zwierzęcego", "Ocena polskich możliwości eksportowych w kontekście porozumień Rundy Urugwajskiej wraz z warunkami reakcji Polski do GATT i zapisów Układu Europejskiego".

Proces integracji wymaga przygotowania licznych, wykwalifikowanych kadr, stąd jednym z ważnych zadań Biura jest organizowanie szkoleń dla administracji centralnej, terenowej, związków i organizacji rolniczych. Przewidywane są szkolenia w zakresie systemu rolnictwa Unii Europejskiej i Wspólnej Polityki Rolnej, dostosowań rolnictwa Polski do UE w następstwie wdrażania Układu o Stowarzyszeniu w perspektywie integracji z Unią Europejską.

Tak więc wykorzystanie środków PHARE jest bardzo szerokie. Chcielibyśmy, aby w przyszłości fundusze PHARE koncentrowały się na programach przydatnych dla rolnictwa polskiego do czekającego nas procesu integracji. Finansowo wsparcie dla sektora rolnego udzielone przez rząd w przyszłości zaoszczędzi parokrotnie większe kwoty zarówno stronie polskiej jak i Unii.

Integracja z Unią Europejską jest nieuchronna i przesądzona. Po prostu nie ma innej opcji dla naszego kraju niż włączenie się w szeroki nurt konsolidowania jednolitego obszaru gospodarczego Europy. Nie można osiągnąć właściwej integracji gospodarki polskiej z UE bez integracji rolnej. Trzeba polskie rolnictwo wzmocnić i dokonać koniecznych dostosowań i reorganizacji, po to by stało się ono bardziej efektywne i zdolne do skutecznej walki konkurencyjnej w nowych warunkach otwartego rynku europejskiego. Odpowiednio przygotowana do integracji gospodarka żywnościowa może stać się nie balastem, ale naszym atutem po przystąpieniu do Unii Europejskiej.

Właściwe ukierunkowanie przez Fundację Programów Pomocy dla Rolnictwa wykorzystania środków PHARE służy właśnie realizacji przedstawionych wyżej celów.

Gmach Ministerstwa Rolnictwa
00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30
Tel.: (02) 623 16 55
Fax: (02) 628 93 87

DODATKI MIESZKANIOWE

Dodatki mieszkaniowe są przeznaczane na częściowe pokrycie wydatków mieszkaniowych osób spełniających warunki do ich przyznania. Zgodnie z ustawą z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz.U. Nr 105, poz. 509) uprawnionymi do otrzymania dodatków mieszkaniowych są te osoby i gospodarstwa domowe, które jednocześnie spełniają trzy następujące warunki:

- posiadają tytuł prawny do zajmowanego lokalu (np. właściciele mieszkań nabytych od Agencji, najemcy mieszkań znajdujących się w Zasobie (u tymczasowych zarządców, dzierżawców, administratorów), najemcy mieszkań womestynych jako apart. rzeczowy do spółek Agencji).
- Średni miesięczny dochód osoby mieszkającej samotnie nie przekracza 1,5-najniższej emerytury, a w gospodarstwach wieloosobowych, gdy średni miesięczny dochód na jednego członka gospodarstwa domowego nie przekracza najniższej emerytury.
- Powierzchnia użytkowa zajmowanego mieszkania nie przekracza powierzchni normatywnej więcej niż o 30%.

Nie mają natomiast uprawnień do dodatków mieszkaniowych te osoby i gospodarstwa domowe, które nie spełniają chociażby jednego z wyżej wymienionych trzech warunków oraz:

- podatnicy podatku rolnego, z wyjątkiem wiejskich nauczycieli,
- najemcy mieszkań opłacający czynsz wolny,
- najemcy mieszkań socjalnych,
- osoby prowadzące działalność gospodarczą w zajmowanym mieszkaniu,
- właściciele domów jednorodzinnych o powierzchni użytkowej przekraczającej 70m².

Wysokość dodatku mieszkaniowego zależy od:
• łącznego dochodu gospodarstwa domowego, tj. dochodów wszystkich osób stale razem zamieszkujących w danym mieszkaniu, bez względu na pokrewieństwo,

• wysokości wydatków ponoszonych na mieszkanie, których katalog określony jest inniennie dla poszczególnych form władania mieszkaniem,

- liczby członków gospodarstwa domowego,
- powierzchni użytkowej zajmowanego lokalu.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 listopada 1994 r. w sprawie dodatków mieszkaniowych (Dz.U. Nr 119, poz. 570) za dochód gospodarstwa domowego uważa się wszystkie przychody, które gospodarstwo domowe uzyskało w okresie 3 miesięcy kalendarzowych przed datą złożenia wniosku o przyznanie dodatku mieszkaniowego pomniejszone o koszty ich uzyskania. Są to więc dochody brutto przed opodatkowaniem, ale po odliczeniu kosztów uzyskania.

Dochodami tymi są w szczególności dochody z tytułu:

- pracy, działalności gospodarczej, umów zlecenia lub o dzieło,
- zasiłków pielęgnacyjnych, rodzinnych i wychowawczych oraz dodatki dla sierot zupełnych,
- świadczeń otrzymanych z powodu odbywania przez członka gospodarstwa domowego służby wojskowej lub zastępczej,
- środków za rozłąkę,
- świadczeń wypłacanych załogom pływającym,
- świadczeń z pomocy społecznej,
- prowadzenia gospodarstwa rolnego, ustalone z zastosowaniem hektarów przeliczeniowych według zasad określonych w przepisach o podatku rolnym (dot. nauczycieli, którzy uzyskali lokal w związku z zatrudnieniem na terenie wiejskim lub w wieście liczącym do 5 tys. mieszkańców),
- alimentów, stypendiów, emerytur i rent, w tym zagranicznych,
- dywidend i innych periodycznie uzyskiwanych dodatków zwłaszcza z najmu lub dzierżawy, praw autorskich lub wykonywania wolnych zawodów oraz
- oszacowane przez wnioskodawcę dochody z ryczałtu ewidencjonowanego i karty podatkowej.

Średni miesięczny dochód gospodarstwa domowego na jednego członka tego gospodarstwa ustala się dzieląc dochody gospodarstwa domowego w okresie trzech miesięcy poprzedzających datę złożenia

wniosku przez liczbę członków tego gospodarstwa oraz przez liczbę 3 miesięcy. Wysokość najniższej emerytury, która jest odniesieniem przy ocenie wniosku z punktu widzenia dochodów na jednego członka gospodarstwa domowego jest okresowo ustanawiana przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej i stanowi ona 39% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w 5 działach gospodarki narodowej z poprzedniego kwartału. Aktualnie tj. od 1 grudnia br. najniższa emerytura brutto wynosi 21,39,6 tys. zł. Opublikowana jest w Monitorze Polskim z listopada 1994 r.

Jeżeli średni miesięczny dochód na jednego członka gospodarstwa domowego jest wyższy od podanego wyżej, a kwota nadwyżki nie przekracza wysokości dodatku mieszkaniowego jaki przysługwałby, gdyby nie miało miejsca to przekroczenie, to również istnieje prawo do przyznania dodatku mieszkaniowego, z tym że nie w pełnej wysokości, bowiem należy dodatek obniżyć o kwotę ww. nadwyżki.

Ustawa przyjęła jako zasadę, że wydatki gospodarstwa domowego przypadające na normatywną powierzchnię użytkową zajmowanego lokalu nie powinny przekraczać:

- 15% dochodów gospodarstwa jednorodzinnego,
- 12% dochodów gospodarstwa 2-4 rodzinne,
- 10% dochodów gospodarstwa 5 rodzinne i o większej liczbie osób.

Oznacza to, że osobom w gospodarstwach domowych spełniającym warunki do otrzymania dodatku mieszkaniowego, wysokość dodatku mieszkaniowego powinna zapewnić pokrycie pozostałej części wydatków na mieszkanie w odniesieniu do jego powierzchni ale nie większej niż normatywna.

Normatywna powierzchnia użytkowa lokalu ustalona na potrzeby rozpatrywania wniosków o przyznanie dodatku mieszkaniowego zależy od liczby członków gospodarstwa domowego i wynosi:

- 35 m² - dla 1 osoby
- 40 m² - dla 2 osób
- 45 m² - dla 3 osób
- 55 m² - dla 4 osób
- 65 m² - dla 5 osób
- 70 m² - dla 6 i więcej osób.

Jeżeli gospodarstwo domowe zajmuje mieszkanie równe lub mniejsze od wyżej wymienionych to uwzględnia się faktyczne wydatki za zajmowane mieszkanie, jeśli natomiast gospodarstwo domowe zajmuje mieszkanie większe od wyżej wymienionych - to uwzględnia się wydatki proporcjonalne do powierzchni normatywnej.

Jeżeli w lokalu mieszka osoba niepełnosprawna poruszająca się na wózku, każdą z podanych wyżej norm powierzchni użytkowej podwyższa się o 10 m².

Gospodarstwo domowe ma uprawnienie do dodatku mieszkaniowego, jeżeli powierzchnia zajmowanego mieszkania nie jest większa niż 30% ustawowej powierzchni normatywnej. Tak więc, maksymalna powierzchnia zajmowanego mieszkania, która umożliwi przyznanie dodatku mieszkaniowego do powierzchni normatywnej dla określonego gospodarstwa domowego jest następująca:

- 45,5 m² - dla 1 osobowego,
- 52,0 m² - dla 2 osobowego,
- 58,5 m² - dla 3 osobowego,
- 71,5 m² - dla 4 osobowego,
- 84,5 m² - dla 5 osobowego,
- 91,0 m² - dla 6 osobowego i większego.

Właściciele domów jednorodzinnych mają uprawnienie do dodatków mieszkaniowych, jeżeli użytkowa powierzchnia ich domów nie przekracza 70 m².

Oświadczenie o powierzchni zajmowanego mieszkania ma być poświadczane przez administratora (zarządcę) domu.

Oświadczenie o powierzchni domu jednorodzinnego ma być poświadczane przez właściwy organ nadzoru budowlanego w gminie.

W wymienionym wcześniej rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 listopada 1994 r. określony został zakres wydatków uwzględnianych przy obliczaniu dodatków mieszkaniowych dla poszczególnych form władania mieszkaniem. I tak np.

W gospodarstwach domowych właściciele lokali w domach wielomieszkańczych do wydatków na wydatkach zalicza się:

- opłaty za centralne ogrzewanie i ciepłą wodę,
 - opłaty za zimną wodę oraz odbiór nieczystości stałych i płynnych,
 - opłaty za windę i antenę zbiorczą.
- W gospodarstwach domowych właściciele domów jednorodzinnych o powierzchni użytkowej nie przekraczającej 70 m² do wydatków na mieszkanie zalicza się:

- opłaty za centralne ogrzewanie i ciepłą wodę,
 - opłaty za zimną wodę oraz odbiór nieczystości stałych i płynnych.
- Jeżeli właściciel zajmuje część lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego, przy ustalaniu wydatków na mieszkanie, o których mowa wyżej, uwzględnia się jedynie wydatki przypadające na tę część lokalu (domu).

W gospodarstwach domowych najemców mieszkań do wydatków na mieszkanie zalicza się:

- czynsz regulowany najmu,
- opłaty za centralne ogrzewanie i ciepłą wodę,
- opłaty za zimną wodę oraz odbiór nieczystości stałych i płynnych,
- opłaty za windę i antenę zbiorczą.

Jeżeli mieszkanie nie jest wyposażone w instalację doprowadzającą energię ciepłą z zewnątrz tj. posiada domowe centralne ogrzewanie, piece węglowe, gazowe, elektryczne lub inne lub ma inne ogrzewanie wody (np. termia elektryczna, gazowa lub brak) wówczas do wydatków na mieszkanie na ten cel uznaje się miesięczny ryczałt obliczany w następujący sposób:

- na ogrzewanie 1 m² powierzchni użytkowej - 7 kilowatogodzin energii elektrycznej razy aktualna urzędowa cena 1 kWh wg taryfy całodobowej dla gospodarstw domowych,
- na ogrzanie wody - 30 kilowatogodzin energii elektrycznej na osobę w gospodarstwie domowym razy aktualna urzędowa cena 1 kWh wg taryfy całodobowej dla gospodarstw domowych.

Dodatki mieszkaniowe przyznaje właściwy organ gminy (wójt, burmistrz lub prezydent miasta) w drodze decyzji administracyjnej na wniosek osoby upoważnionej i na podstawie złożonej przez tą osobę w zarządzie gminy deklaracji o wysokości i źródłach wszystkich dochodów członków gospodarstwa domowego oraz oświadczenia o liczbie osób w gospodarstwie domowym. Składając oświadczenie ww. deklaracje wnioskodawca uprzedzony o odpowiedzialności kamej potwierdza własnoręcznym podpisem prawdziwość danych zamieszczonych w deklaracji.

Osoba przyjmująca w urzędzie gminy wniosek ma prawo żądać odpowiednich dokumentów i zaświadczeń dot. informacji podanych we wniosku i deklaracji. W razie stwierdzenia niezetelnych oświadczeń przyznany dodatek mieszkaniowy może być wstrzymany z żądaniem i egzekucją zwrotu w podwojonej wysokości nieależnie pobranych kwot. Dodatek mieszkaniowy przyznany jest na okres 6 miesięcy. Po upływie tego okresu dodatek może być przyznany na kolejne 6 miesięcy, jeżeli osoba uprawniona nadal kwalifikuje się do jego przyznania i złoży nowy wniosek oraz deklarację o dochodach. Przyznany dodatek mieszkaniowy jest przekazywany na konto administracji domu. Jedynie właściciele domów jednorodzinnych i lokatorzy mieszkań bez centralnego ogrzewania i ciepłej wody dostarczanej z zewnętrznej instalacji mogą osobiście uzyskać dodatek (właściciele) lub jego odpowiednią część (lokatorzy) z kasy gminy.

Ustawa przewiduje wstrzymanie wypłaty dodatku mieszkaniowego, jeżeli gospodarstwo domowe, któremu przyznano dodatek zalega z bieżącymi opłatami. Organ przyznający dodatek powinien zawiadomić zarząd budynków mieszkalnych, komu i w jakiej wysokości przynależny dodatek i w ich budynkach a także zobowiązać zarządcę budynków do zawiadomienia o ewentualnym zadłużeniu lokatorów lub właścicieli, którym przyznano dodatki mieszkaniowe.

Przy powtórnym wniosku o dodatki mieszkaniowe powinno znaleźć się oświadczenie osoby składającej wniosek - poświadczone przez zarządcę (administrатора) budynku o braku zaległości w bieżących opłatach za mieszkanie.

WNIOSEK
o przyznanie dodatku mieszkaniowego

1. Wnioskodawca
2. Adres zamieszkania
3. Nazwa i adres zarządcy domu
4. Tytuł prawny do zajmowanego lokalu
5. Powierzchnia użytkowa lokalu
6. Sposób ogrzewania lokalu: centralne ogrzewanie - brak c.o.?
7. Sposób ogrzewania wody: centralna ciepła woda - brak c.w.?
8. Liczba osób w gospodarstwie domowym
9. Łączny dochód wszystkich członków gospodarstwa domowego
10. Łączna kwota wydatków na mieszkanie za ostatni miesiąc

Podтверждение przez zarządcę domu
danych zawartych w pkt 2-7 i 10.

(pieczęć zarządcy domu) (pieczęć przyznawcy)

(miejscowość) (data)

Imię i nazwisko (nazwisko) (data)

Deklaracja o dochodach

za okres

(miejscowość) (data)

Oświadczam, że moje gospodarstwo domowe składa się z następujących osób:

1. Imię i nazwisko
2. Imię i nazwisko
3. Imię i nazwisko
4. Imię i nazwisko
5. Imię i nazwisko
6.
7.
8.

Oświadczam, że w podanym wyżej okresie dochody moje i wymienionych wyżej członków mojego gospodarstwa domowego wyniosły:

Lp. nr	Miejsce pracy - nauki	Źródła dochodu ²	Wysokość dochodu w zł.
1	2	3	4

Łączny dochód całego gospodarstwa domowego:

Średni łączny dochód na 1 członka gospodarstwa domowego wynosi: zł w jest miesięcznie: zł

S P I S T R E Ś C I

Z obrad Sejmiku	2
Z prac Prezydium Sejmiku	5
Komisje merytoryczne Sejmiku	9
Narady, spotkania	12
Stanowisko Stowarzyszenia Wójtów, Burmistrzów i Prezydenta w sprawie sytuacji samorządu terytorialnego w Polsce	13
Stanowisko Stowarzyszenia Wójtów, Burmistrza i Prezydenta w sprawie organizacji systemu oświaty	14
Stanowisko Stowarzyszenia Wójtów, Burmistrzów i Prezydenta w sprawie ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkańczych	15
Wyjaśnienie T.P.S.A. w sprawie pobierania opłat	16
Wyjaśnienie Ministerstwa Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej na przekazane stanowisko w sprawie cen nawozów	18
Wyjaśnienie Urzędu Antymonopolowego w sprawie cen nawozów..	20
Informacja o sytuacji na rynku pracy w województwie	22
Oferta Banku Gospodarki Żywnościowej S.A.	23
Europejska Karta Samorządu Terytorialnego	24
Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa	27
Fundacja Programów Pomocy dla Rolnictwa	29
Dodatki mieszkaniowe - wyjaśnienia	30

